

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Autonomous Weapon Systems, Human Dignity and International Law
Saxon, D.R.

Citation

Saxon, D. R. (2016, December 1). *Autonomous Weapon Systems, Human Dignity and International Law*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/44700>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/44700>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/44700> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Saxon, D.R.

Title: Autonomous Weapon Systems, Human Dignity and International Law

Issue Date: 2016-12-01

Autonome wapensystemen, menselijke waardigheid en internationaal recht

Samenvatting (Dutch Summary)

Dit proefschrift wijdt zich aan de verhouding tussen autonome wapensystemen, menselijke waardigheid en internationaal recht. Na het beschrijven van het concept “autonomie” en de soorten technieken die autonome wapensystemen omvatten, zet ik een theoretisch kader uiteen dat illustreert hoe de verplichting om menselijke waardigheid te beschermen het beginpunt is voor de interpretatie en toepassing van internationaal recht. Op deze manier hebben staten en individuen een verantwoordelijkheid om zeker te stellen dat hun gebruik van autonome wapens binnen de internationale verplichtingen valt om menselijke waardigheid te promoten en te beschermen.

Internationaal recht biedt een aantal specifieke normatieve kaders en regels voor het oplossen van de morele problemen ondergebracht door zorgen over menselijke waardigheid. Dit proefschrift bestudeert vier van deze normatieve kaders: internationaal oorlogsrecht, internationale mensenrechten, internationaal strafrecht en het recht betreffende de verantwoordelijkheid van de staat, om te achterhalen of zij de toepassing van geweld door autonome wapens toestaan.

In de context van internationaal oorlogsrecht concludeer ik dat mensen beslissingen zouden moeten maken in situaties waar een balans gevonden moet worden tussen de fundamentele waarden van dit recht: militaire noodzaak en menslievendheid. Op eenzelfde manier moeten mensen een grote mate van verantwoordelijkheid dragen voor beslissingen in andere situaties waar meerdere, conflicterende waarden constant getest worden, zoals stedelijke oorlogvoering of controle van de veiligheid binnen detentiecentra voor krijgsgevangenen. Omgekeerd is de nood voor menselijke betrokkenheid minder in scenario's

die automatisch en instinctief gedrag vereisen, zoals kortafstand gevechten ver bij de burgerbevolking vandaan, of de samensmelting van inlichtingengegevens.

Internationaal mensenrecht is van toepassing wanneer mensen in contexten van rechtshandhaving hun beslissingen om dodelijk geweld toe te passen delegeren aan autonome wapensystemen. In deze omstandigheden staan individuen gedachten en meningsuiting af in ruil voor een grotere snelheid in de toepassing van geweld. De eerstgenoemde kwaliteiten zijn fundamenteel voor de ontwikkeling of persoonlijke autonomie en dus van menselijke waardigheid. Mensen zouden daarom moeten deelnemen in beslissingen omtrent de uitvoering van dodelijk geweld door deze wapensystemen buiten gewapend conflict en in situaties waar zowel internationaal oorlogsrecht als internationale mensenrechten van toepassing zijn. Door het behoud van de verbinding tussen mens en machine helpen “co-actieve” ontwerpen van autonome wapensystemen op zulke cruciale momenten om toerekenbaarheid en, als gevolg daarvan, de effectiviteit van internationaal strafrecht te versterken.

Het recht inzake de verantwoordelijkheid van staten reflecteert het principe dat het welzijn van individuen prioriteit heeft ten opzichte van het welzijn en de vrijheid van staten. Overeenkomstig dit rechtsgebied hebben staten een verantwoordelijkheid om te verzekeren dat hun gebruik van autonome wapensystemen voldoet aan de internationale verplichtingen om menselijke waardigheid te beschermen en promoten. Internationale gerechtshoven en arbiters zouden principes uit internationaal milieurecht naar analogie moeten toepassen. Met behulp van de principes “preventie,” “voorzorg,” en “vervuiler betaalt” dienen zij de verantwoordelijkheid van staten en wapenproducenten vast te stellen voor schade veroorzaakt door autonome wapensystemen. Tegelijkertijd zal de ontwikkeling van zorgvuldigheidsmaatregelen de toepassing van deze principes meer constant maken. Deze zijn

ontworpen om de kans op onbedoelde schade veroorzaakt door autonome wapens te verminderen en om schade te minimaliseren wanneer dit plaatsvindt.

Aangezien autonome wapensystemen desalniettemin op een steeds grotere snelheid functioneren, zal hun gebruik de mogelijkheid voor, en de waarde van, menselijk denken en redeneren verminderen. Wanneer de waarde van menselijk denken en redeneren wordt gereduceerd, zal het doden van mensen door autonome wapens menselijke waardigheid schenden, en daarmee internationaal recht. Bovendien zal het gebruik van autonome wapensystemen het functioneren en de toepassing van het recht ondermijnen. “Co-actieve” ontwerpen van deze wapensystemen zijn daarom nodig om te verzekeren dat mensen en autonome wapensystemen onafhankelijk kunnen opereren. Zo kunnen individuen hun verplichtingen onder internationaal recht vervullen en kunnen menselijke redentatie en oordeel gegarandeerd beschikbaar zijn voor cognitieve functies die beter geschikt zijn voor mensen dan voor machines.